

[Wilhelm.]

ring, en simpel markering på 1 mill. kr. var for meget forlangt for at lægge en lille smule vægt bag den verbale sympati og solidaritet. Men lad gå.

Alle demokratiske kræfter, ja, hvad mener man egentlig? Man har åbenbart noget imod, at vi konkret har nævnt ETA og FRAP. Men hvad er det så, man mener med alle demokratiske kræfter? Vi har ikke haft lejlighed til at se hr. Knud Jespersens dagsordensforslag på tryk endnu. Vi tilslutter os selvfølgelig hensigterne i henseende til at påpege, at NATO og USA burde holde fingrene væk fra sin støtte til det fascistiske regime. Når vi har kigget på den, og skal vi stemme for den dagsorden, kan jeg godt sige på forhånd, at det bliver ud fra en bedømmelse af, hvad vi opfatter ved demokratiske kræfter i Spanien. Demokratiske kræfter i Spanien er efter vores opfattelse de konsekvent antifascistiske kræfter i Spanien, kan ikke være andet, og det betyder i realiteten de socialistiske kræfter i Spanien.

(Kort bemærkning).

Hilmar Baunsgaard (RV):

Da jeg tillægger disse stridigheder, som er udtrykt bl. a. i Bækkelundkonflikten, just så stor betydning, som jeg gav udtryk for før, skal jeg gerne sige til hr. Wilhelm, når han spørger mig, hvad det var for arbejdsretlige problemer, jeg mener der bestod, at der har været udtalelser fra forskellig side om, at det nok ville være tvivlsomt, om blokaden af Bækkelund kunne holde, hvis den blev indbragt for arbejdsretten. Jeg har personlig den opfattelse, at den kunne ikke holde. Man kunne have valgt metoder, hvor jeg ikke ville have haft den samme tvivl — det ved enhver, der har kendskab til arbejdsmarkedet. Det, jeg så føjede til, var: hvad er årsagen til, at et forbund, der har metoder, der ikke involverer ordensmagten, alligevel vælger den metode, som man ved uigendriveligt kalder på politiets indsats? Hvorfor valgte man den metode, som ikke var nødvendig?

Fuglsang (DKP):

Det er naturligt, at udviklingen og begivenhederne i Spanien i så høj grad har præget debatten i dag, som det har været tilfæl-

det. Det er for øvrigt også lærerigt, det er jo i sådanne alvorlige, afgørende situationer, at folk også i dette høje ting tvinges til at tage stilling og tvinges til at vise, hvem de i virkeligheden er, og hvad de i virkeligheden står for.

Netop hvad Spanien angår, befinder dette land sig i en afgørende situation, befinder sig på en korsvej, om det endelig skal bevæge sig frem mod et demokratisk styre, eller om fascismen skal have lov til endnu en årrække at overvintre nede på den iberiske halvø. Det er jo netop dette, som vi i sidste ende alle sammen skal tage stilling til.

På den ene side giver vi udtryk for en naturlig afsky og harme mod den terrorbølge, som Francostyret har sat ind, men på den anden side, og det er jo også afgørende, er denne skærpede kurs ikke udtryk for styrke fra systemets side. Det er udtryk for, at et dødsmærket system gør et sidste desperat forsøg på at udskyde sin egen undergang. Her kommer vores ansvar ind, og jeg vil gerne sige først og fremmest over for det spanske folk og dets muligheder og naturlige ret til selv at kunne forme sin skæbne. Det har det nemlig ikke haft de sidste 36 år. Jeg bemærkede med tilfredshed, at hr. Hilmar Baunsgaard påpegede det ansvar, som NATO havde, og det ansvar, som USA har påtaget sig.

Jeg gør det også af den grund, at vi vel nok, de fleste af os, ved, at Franco ikke er kommet til magten i kraft af støtte fra det spanske folk og ikke har siddet der i kraft af støtte fra det spanske folk. Jeg var selv en af de 550 danske, som dengang så spanske byer og landsbyer blive bombet sønder og sammen af Hitlers og Mussolinis tyske og italienske fly for på denne måde at bane vej for det styre, der sidder der endnu. Vi var der for øvrigt trods den ikke-indblanding, som også Danmark fastholdt, også længe efter at det var klart, at denne politik var en ensidig støtte, som kun kunne gavne den lovligt valgte regerings modstandere.

Senere fik fascismen efter den anden verdenskrig lov til ikke alene at overvintre i Spanien, men på mange måder støttedes Francostyret faktisk udefra og fik sin autoritet indadtil og udadtil styrket. Det er det, der er omtalt med USAs baser, det er det, at vesttyske tanks stadig væk kører på spanske øvelsespladser, og det er også det, at